

[Kultur- og kommunikationsministeren]

der på den egentlige arbejdsagenda, når vi ser på, hvad der i øvrigt bliver arbejdet med på kulturområdet.

Jeg skal kun nævne og lade det være ved det, at det nævnes, at vi jo dog har fået gennemført en musiklov for ikke så forfærdelig længe siden, hvor regeringen viste, at den var parat til at øge det økonomiske niveau, ikke så meget som andre mente. Der har vi så forskellen i vurderingen af, hvad der skal til, og hvad der bør til. Men vi har dog arbejdet med musikloven, og vi har med den fået lidt nye principper ind på enkelte punkter, som jeg lægger vægt på.

Vi har fremsat et forslag til filmlov, som nu er til behandling, hvor der også er gjort et arbejde i retning af at komme med nye tanker, nye måder at skrue systemerne sammen på. Dem kan vi diskutere, dem kommer vi til fortsat at diskutere. Det er dog også noget, der er lagt frem.

Der kommer ophavsretslovsændringer nu, hvor der også bliver tale om en indsats for billedkunstnerne i form af en følgeret. I øvrigt skal jeg sige, at vi også har taget initiativet til at tage spørgsmål om kunstnerbeskatning og kunstneres sociale problemer op til behandling, og vi har en teaterlovsrevision og en museumslovsrevision undervejs, hvor vi får lejlighed til at tale om masser af disse ting.

Jeg nævner det blot, for disse ting skal også tælles med, når man ser på, hvad vi beskæftiger os med, hvad vi er optaget af, og hvad vi prøver på at tænke og også i et vist omfang vil tænke af nye organisatoriske tanker om andet end sponsorer og mediepolitik, vi her har med at gøre.

Til hr. Poulsgaard, som jo er årsagen til diskussionen i dag, vil jeg sige, at jeg føler i dag som tidligere, at det er utrolig svært at diskutere med hr. Poulsgaard, som bevæger sig fra det ene til det andet næsten med – ja, det er paradoksalt at sige det – en balletdansers graciøsitet. I hvert fald er springene meget høje fra det ene punkt til det andet, og man kommer i den situation, at man til sidst slet ikke ved, hvor man selv er henne.

Pludselig skal jeg stå til ansvar for, at nogle vil have statspenge og offentlige penge til lokalradioerne. Det har dog hele tiden være regeringens faste, uafvendelige og uændrede holdning, at vi ikke ville være med til, at offentlige midler skulle ind i finansiering af lokalradiosystemet. At andre så har haft den tanke, og at dele af lokalradiosamfundet henvender sig til

Folketinget og til regeringen med krav om statsstøtte, er jo ikke det samme som, at regeringen går ind for en sådan ordning. Tværtimod har vi afvist den og har argumenteret for en afvisning og har fastholdt en afvisning på dette område.

Derfor skal jeg ikke sige andet til slut end at gentage det, jeg sagde til at begynde med, at jeg synes, at hr. Poulsgaard skulle interessere sig lidt mere for, hvad det egentlig er, regeringen på en række punkter arbejder med. Jeg nævnte sponsorlovgivning, som er et forsøg på at aktivere private midler sammen med statsmidlerne. Jeg nævnte i mit sidste indlæg spørgsmålet om lokalradioernes finansiering, hvor vi også arbejder ud fra helt andre synspunkter end dem, hr. Poulsgaard tillægger os. Ikke fordi vi ikke tillægger lokalradiosystemet kulturpolitisk vægt, men fordi vi altså har en anden opfattelse, hvor jeg ikke synes, jeg skal stå her og forsvare andres holdninger.

Poulsgaard (FP):

Altså, hr. minister, jeg er ked af det. Vi kommer begge to fra hovedlandet, men vi forstår ikke hverandres sprog. Enten forstår ministeren mig ikke, eller også fejlfortolker han mig bevidst. Det er da rigtigt, at det kan lyde lidt springende, man har 10 minutter, kultur er jo et bredt, bredt spektrum, og der er mange ting, man gerne vil berøre i de 10 minutter. Men jeg vil da gerne indbyde kulturministeren til nogle debatter ude i landet, hvor vi så kan få det her diskuteret igennem.

Jeg bebrejder ikke ministeren noget vedrørende lokalradioer. Jeg konstaterer bare, at i Kulturudvalget mødte nogle mennesker op fra lokalradioerne, de ville have en pose penge af Folketinget. Og så sagde jeg: Med den sammensætning, Folketinget har, skal de såmænd nok få held til at få den pose penge. Det var ikke noget, jeg sagde ministeren havde taget initiativet til.

Det har jo svirret med ting. Fordi en løgn bliver sagt tit, bliver den ikke rigtig. Det, meget af debatten har gået på, er, at Musikhuset i Århus giver overskud, og det er decideret usandt. Jeg står her med Jyllands-Posten for den 20. december 1987. Det er skrevet af en hr. Bent Naugaard. Den undersøgelse er bestilt af direktøren for Musikhuset. Hvis den nu havde været meget, meget negativ, så var det ikke sikkert, man